

Un timp de criză majoră în poporul lui Dumnezeu

Sâmbătă, 22 aprilie 2006

Gili Cârstea

Pe măsură ce ne apropiem de zilele tensionate ale sfârșitului mării controversate, și începem să înțelegem mai bine problemele reale cu care ne vom confrunta, avertizările Domnului plantate aici colo prin Mărturii devin mai prețioase ca aurul și ne ajută să identificăm fără greșală punctele vitale ale luptei și slăbiciunile care ne vor expune unor pericole mortale.

Observăm cu îngrijorare derularea unor proiecte de împrietenire cu bisericile apostaziate care nu demult erau cu totul inacceptabile. Simultan, predicarea adventistă se orientează mai mult către o evanghelie socială, în timp ce aspectul preponderent profetic al misiunii noastre se estompează brutal. Administrația bisericii se complăce tot mai mult într-o structură de corporație multi-națională, iar departamentele de relații publice nu mai sunt demult vârful de lance al soliei advente, ci s-au transformat într-un fel de minister al afacerilor externe, al cărui scop primordial este promovarea concordiei inter-bisericești prin intermediul diplomației, negocierilor și compromisului. Aceasta este arta în care excelează departamentele noastre de relații publice. Astăzi este avantajos politic să te declari creștin și religios, iar evlavia de fațadă a devenit un element vital în panoplia farmecelor omului politic de succes.

Dumnezeu ne avertizează că vine o zi în care interesul pentru câștigarea acestui gen de prestigiu lumesc va fi zguduit din temelii:

„Nu este departe vremea când fiecare suflet va fi cercat. Semnul fiarei va fi impus tuturor. Cei care au cedat pas cu pas pretențiilor lumii și s-au conformat cu practicile ei vor considera că este de preferat să se supună puterilor momentului, decât să se expună deriziunii publice, insultelor, amenințărilor cu privarea de libertate sau moartea. Conflictul va fi între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor. În acest timp, aurul va fi despărțit de zgură în biserică. Evlavia autentică va fi deosebită clar de aceea de fațadă. Multe stele pe care le-am admirat pentru strălucirea lor vor dispărea în întuneric. Pleavă ca norul va fi dusă de vânt din locurile în care acum vedem doar recolte bogate. Toți cei care își asumă ornamentele sanctuarului, dar nu sunt îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos, vor apărea în rușinea propriei goliciuni” (5 T 81).

Așa cum spuneam, astăzi este la modă să-ți asumi „ornamentele sanctuarului,” adică să te complaci în jocul de-a religia, cu slujbele ei sacre, cu ritualurile ei sobre, cu efuziunea populară în creștere fenomenală. Conducătorii noștri par încântați de atenția și interesul bisericilor populare pentru biserica rămășiței, pe care o îmbie cum nu se poate mai elegant alături de ele în planurile de viitor ale acestei lumi. Dar toate aceste drăgălășenii, pe care acum le savurăm fără discernământ, vor fi spulberate prin impunerea semnului fiarei. Atunci vor fi înțelese nimicurile cu care suntem amețiți acum: părtășie, unitate, respect cultural, doctrinal, păstrarea distinctivelor denominaționale, comunicarea evangheliei cu o singură voce, etc., etc. Toți cei care „au cedat pas cu pas pretențiilor lumii și s-au conformat cu practicile ei,” adică exact ceea ce se întâmplă astăzi în negocierile de ani de zile cu bisericile „surori,” vor alege partea populară a conflictului.

„Domnul urăște indiferența și lipsa de loialitate în momente de criză ale lucrării Sale. Întregul univers privește cu un interes de nedescris scenele finale ale marii controversă dintre bine și rău. Poporul lui Dumnezeu se apropie de granițele lumii veșnice; ar putea fi acum ceva mai important decât ca ei să fie loiali Dumnezeului cerului? De-a lungul timpului Dumnezeu a avut eroi morali, precum Iosif, Ilie și Daniel, cărora nu le-a fost rușine să recunoască faptul că ei fac parte din poporul special al lui Dumnezeu. Bindecuvântarea Sa specială este acordată oamenilor de acțiune, oameni care nu se abat de la drumul drept al datoriei, oameni care întrebă cu energie divină: 'Cine este de partea Domnului?' (Exod 32:26), oameni care nu se mulțumesc doar să întrebe. Ei cer acelora care au ales să se identifice cu poporul lui Dumnezeu să pășească în față și să-și declare fără dubii loialitatea față de Împăratul împăraților și Domnul domnilor. Astfel de oameni își subordonează voința și planurile legii lui Dumnezeu. Din dragoste pentru El ei nu consideră că viețile lor sunt prețioase. Lucrarea lor este să prindă lumina din Cuvânt și să o lase să strălucească către lume în raze clare și distincte. Cuvântul lor de ordine este fidelitate pentru Dumnezeu” (PK 140).

Îngerul bisericii Laodicea trebuie confruntat de un Ilie modern cu o solie radicală și definitivă, și aceasta cât mai curând. Actuala bâlbâială teologică, în care Dumnezeul lui Israel și Baal sunt prezentați poporului nostru ca fiind una și aceeași persoană, trebuie să ia sfârșit. Nebunia prinților lui Israel și relația lor cu amantele lui Baal trebuie să ia sfârșit. Biserica trebuie să știe sigur pe cine urmează și cui dorește să slujească. Este timpul ca slujitorii Domnului să iasă în față și „să-și declare fără dubii loialitatea” față de solia îngerului al treilea, chiar dacă ea ne pune în conflict deschis cu teologia Babilonului.

Să sperăm că ei nu-și consideră viețile lor prețioase mai importante decât impasul în care se află guvernarea lui Dumnezeu și vor vedea pericolul în care împing biserica prin aceste politici nebunești de împrietenire cu lumea.